Stuk **1078** (2006-2007) – Nr. 6

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2006-2007

28 maart 2007

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**– van mevrouw Joke Schauvliege, de heer Patrick Lachaert,
de dames Hilde Crevits en Anne Marie Hoebeke en de heren Bart Martens en Jos Bex –**

betreffende de verspreiding van asbest in het milieu

TEKST AANGENOMEN DOOR DE PLENAIRE VERGADERING

Zie:
1078 (2006-2007)
– Nr. 1: Voorstel van resolutie
– Nrs. 2 en 3: Amendementen
– Nr. 4: Verslag
– Nr. 5: Amendementen

Het Vlaams Parlement,

– overwegende dat:

1° het carcinogene effect van de blootstelling aan asbest wetenschappelijk bewezen is;

2° een stijging van het aantal asbestkankers wordt verwacht tot 2015-2020;

3° er geen epidemiologisch onderzoek gebeurt, en ook geen registratie van de asbestkankers;

4° er geen centraal asbestregister bestaat waarin geregistreerd wordt in welke overheidsgebouwen, kantoren, schoolgebouwen en fabrieken asbest aanwezig is;

5° er behoefte is aan een professionele asbestscreening voor particuliere gebouwen;

6° er behoefte is aan een uniforme erkenning van en vergoeding voor slachtoffers van asbest (zowel voor de slachtoffers die tijdens hun werk aan asbest werden blootgesteld als voor de slachtoffers van omgevingsblootstelling);

7° er een bijsturing nodig is van de federale wetgeving inzake verjaring en de wet op de arbeidsongevallen;

8° een internationaal verbod op de productie en de commercialisering van asbest ontbreekt;

9° er behoefte is aan een veilige inzameling en verwerking van asbestafval;

– vraagt de Vlaamse Regering:

1° middelen vrij te maken – onder meer via het steunpunt Milieu en Gezondheid – voor een doctoraatsstudie over de invloed van directe blootstelling en omgevingsblootstelling aan asbest en epidemiologisch onderzoek naar asbest;

2° werk te maken van een intensieve informatiecampagne voor particulieren en professionelen, waarbij mensen die een bouw- of verbouwvergunning aanvragen een heel gerichte folder krijgen over de gevaren van asbest;

3° een Vlaams meld- en steunpunt voor asbest op te richten, dat kan informeren en sensibiliseren. Dat steunpunt kan asbestscreeningen verrichten in particuliere gebouwen;

4° verplicht te stellen dat bij elk oriënterend bodemonderzoek ook naar de aanwezigheid van asbest wordt gezocht en dat daarover systematisch verslag wordt uitgebracht;

5° alle plaatsen waar asbest gebruikt werd voor verharding (onder andere asbestdraailingen) met de hulp van de lokale besturen te inventariseren, te saneren en de particuliere eigenaars te beschouwen als onschuldige bezitters, zoals nu al gebeurt in Kapelle-op-den-Bos, Willebroek, Mechelen, Londerzeel en Grimbergen;

6° een selectief sloopbestek in te voeren dat frequent wordt geëvalueerd en getoetst aan de internationale evolutie inzake beste beschikbare (sanerings)technieken zodat bij renovatie en afbraak de aanwezige asbest wordt geregistreerd, veilig en milieuvriendelijk wordt verwijderd en vooral veilig en milieuvriendelijk wordt verwerkt;

7° voor de overdracht van bepaalde risicogebouwen een asbestattest in te voeren waarbij de aanwezigheid van asbest wordt geïnventariseerd, en na te gaan hoe dat kan worden gekoppeld aan een eventuele invoering van een as-built-attest of het bestaande bodemattest;

8° onderzoek te verrichten naar de binnenhuisluchtkwaliteit in schoolgebouwen;

9° in het technisch onderwijs en in het beroepsonderwijs aandacht te besteden aan de asbestproblematiek en aan de veilige verwerking van asbest;

10° in het Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen aandacht te besteden aan asbestafval bij de huishoudens;

11° de inzameling van hechtgebonden asbesthoudend materiaal op de containerparken gratis, laagdrempelig en veilig te laten gebeuren en werk te maken van een code van goede praktijk en een op Vlaams niveau ingerichte en

aangestuurde praktijkopleiding voor de werknemers op de containerparken, zodat zowel particulieren, gemeenten en personeel veilig met asbesthoudend afval kunnen omgaan;

12° door middel van de milieubeleidsovereenkomst een regeling uit te werken voor alle actoren, zodat de inzameling en verwijdering van asbest heel laagdrempelig kan gebeuren; in dat kader een asbestfonds op te richten dat mede van middelen voorzien wordt door de asbestproducenten of hun rechtsopvolgers en dat onder meer bijdraagt in de kosten van lokale besturen voor de inzameling van asbestafval via de gemeentelijke containerparken en de milieuverantwoorde verwerking van dat afval;

13° met het oog op de verdere afbouw van het storten van afvalstoffen, blijvend prioriteit te geven aan verwerkingstechnieken van asbest die gericht zijn op recuperatie mits zij economisch verantwoord zijn; daarom de internationale evolutie ter zake blijvend op te volgen en het onderzoek ter zake te stimuleren en slechts bij ontstentenis van dergelijke technieken voor voldoende veilige stortcapaciteit te zorgen;

14° een systeem van fiscale stimuli uit te werken waarbij de verwijdering van ongebonden asbest bij verbouwingen financieel wordt aangemoedigd;

15° aan te dringen op een internationaal verbod op de productie en het gebruik van asbest;

16° bij de federale regering aan te dringen op:

– de nodige maatregelen om de registratie van asbestgelieerde aandoeningen te centraliseren en om de epidemiologie van mesothelioom en andere kankers als gevolg van asbest in kaart te brengen;

– een centraal asbestregister voor alle overheidsgebouwen, overheidsinfrastructuur, voor het publiek toegankelijke gebouwen en fabrieksgebouwen waar asbest aanwezig is;

– een register van asbesthoudende producten;

– de slachtoffers van blootstelling aan omgevingsasbest en de slachtoffers die als gevolg van de blootstelling aan asbest een beroepsziekte hebben opgedaan, op dezelfde wijze te vergoeden voor alle schade die ontstaan is door de blootstelling aan asbest;

– de invoering van de schuldvraag naar Frans model, met name de invoering van de onverschoonbare fout, zodat slachtoffers die een beroepsziekte hebben opgelopen door de blootstelling aan asbest, altijd worden vergoed;

– de uitwerking van een degelijk asbestfonds dat de slachtoffers een vergoeding toekent die overeenkomt met de vergoeding die ze via burgerrechtelijke weg zouden kunnen krijgen, maar pas na emotioneel zware, juridische processen;

– de invoering van een uitzondering op de algemene verjaring van de burgerlijke vordering omdat de negatieve gevolgen van asbest pas vele jaren (dertig tot veertig jaar) na de blootstelling optreden.